

dnia 23 marca 2026r

**Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa**

PETYCJA

PETYCJA W SPRAWIE KONIECZNEJ NOWELIZACJI USTAWY Z DNIA 18 PAŹDZIERNIKA 2006 R. O LIKWIDACJI NIEPODJEŃTYCH DEPOZYTÓW

Działając na podstawie art. 2 ustawy o petycjach,

wnosi o pilne podjęcie prac legislacyjnych zmierzających do zmiany ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów. Obowiązujące przepisy nie przystają do realiów funkcjonowania Domów Pomocy Społecznej i wymagają dostosowania zarówno w zakresie procedur, jak i odpowiedzialności przechowującego.

Obecny model postępowania nakłada na DPS-y obowiązki, które są nieadekwatne do ich ustawowej roli. Jednostki te nie dysponują ani narzędziami, ani zasobami, aby prowadzić wieloetapowe czynności poszukiwawcze, obejmujące zapytania do rejestrów publicznych, korespondencję oraz publikację ogłoszeń. W praktyce oznacza to przeniesienie na DPS zadań, które powinny być wykonywane przez organy administracji wyposażone w odpowiednie kompetencje. Konieczne jest ograniczenie obowiązków poszukiwawczych przechowującego do działań racjonalnych i wykonalnych, a pozostałe czynności powinny zostać przypisane organowi właściwemu do przejęcia depozytu.

Ustawa wymaga również wprowadzenia progu de minimis. Stosowanie identycznej procedury wobec depozytów o wartości symbolicznej i depozytów o wartości znacznej prowadzi do nieuzasadnionego obciążenia DPS-ów oraz sądów sprawami, których koszty obsługi przewyższają wartość przedmiotu. Wprowadzenie uproszczonego trybu likwidacji depozytów o niskiej wartości jest konieczne dla zapewnienia proporcjonalności i ekonomiki postępowania.

Wątpliwości budzi także nieodwracalność skutków likwidacji depozytu. Przepadek mienia na rzecz Skarbu Państwa po upływie trzech lat od wezwania, bez możliwości restytucji w sytuacjach wyjątkowych, narusza zasadę ochrony prawa własności. Konieczne jest wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego zwrot mienia w przypadkach, w których osoba uprawniona nie miała realnej możliwości odbioru depozytu.

Niezbędne jest również wskazanie jednego organu właściwego do przejęcia depozytów po zmarłych mieszkańcach DPS. Obecny brak jednoznacznego uregulowania powoduje

rozbieżności w praktyce i przerzuca na DPS obowiązki, które nie wynikają z ich ustawowych zadań. Jednoznaczne określenie organu odpowiedzialnego za dalsze postępowanie z depozytem jest konieczne dla zapewnienia spójności i przewidywalności procedur.

W ocenie konieczne jest także umożliwienie przekazywania niepodjętych depozytów na cele społeczne, statutowe lub charytatywne, w szczególności w sytuacjach, w których przedmioty nie przedstawiają wartości rynkowej, lecz mogą zostać wykorzystane w działalności DPS lub organizacji społecznych.

Wprowadzenie powyższych zmian pozwoli na dostosowanie ustawy do realiów funkcjonowania Domów Pomocy Społecznej, zmniejszenie obciążeń administracyjnych, racjonalizację kosztów oraz zwiększenie bezpieczeństwa prawnego mieszkańców i ich rodzin. Jednocześnie uporządkuje praktykę i odciąży sądy oraz administrację publiczną od spraw, które nie wymagają angażowania pełnej procedury likwidacyjnej.

wnosi o uwzględnienie powyższych postulatów w pracach legislacyjnych i przygotowanie nowelizacji ustawy, która zapewni proporcjonalność, racjonalność i zgodność z zasadami ochrony praw majątkowych.